

ಕರ್ನಾಟಕ ಸೋಜುಗಾದ ಸೂಜುಮಲ್ಲಿಗೆ!

ಮಾರ್ಗಳ ಸುರಕ್ಷಾ ಸಮುದ್ರತ್ವ
ಜಾಗೆ ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಲೀಸ

—ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಲೀಸ,
ಬಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶಿಗೆ, ಲೇಖಕ

ಅಪ್ರಮುಖ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ನಡುವೆ ಅವರದೇ ಆದ ವೀರೆಂದ್ರಿಯ ಭಾಷೆ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಸೋಜಿಗೆ ಮತ್ತು ಇದು ಪ್ರತಿ ಹೆಣ್ಣು ತಾಯಿಯಾದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಬಹುಶ: ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣೆ ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷ ತಾಯಿಯ ಜೂತೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಗ್ರಹಿಗೊಳ್ಳುವ ಆ ಪ್ರಯೋಜನ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಅಮೃತ ಪ್ರತಿ ಚಲನವಲನವೂ ಭಾಪುಗೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆನೋ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನ ಕಾಡಿಯವ ಅಮೃತಾಗೂ ಮಗುವಿನ ಪ್ರತಿ ಹಾವಭಾವವೂ ಮೇಗಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಅವರಿಭೂತ ನಡುವೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲಾಗದ ಭಾಪೆಯೊಂದು ಸದಾ ಆವಾಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಿತ, ಆವಾಹಿತ ಭಾಪೆಯಾದರೆ, ಇನ್ನು ಅಮೃತ ಮಾರ್ಗ ಇಬ್ಬರೇ ಮಾತನಾಡುವ ಹಲವಾರು ಮಾತುಗಳು, ಅದರ ಹಿಂದಿರುವ ಭಾವ ಎಲ್ಲವೂ ಅವರಿಭೂತಿಗೆ ಅರಿವಾಗುವಂತಹ ಭಾಪೆಯಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆದಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಮಾರ್ಗ ‘ಅಮಾತ್ರ...’ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ವಿಧಾನದಲ್ಲೇ ಅದು ಹಣಿವೇ, ನೋವೇ, ಬೇಸರವೇ, ಶಾಂತಿ ಕೆಲಸಗಳೇ ಎಂಬುದು ನಿರಿರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಿಡುವುದು ಯಾವ ಭಾವೆಯ ಮೂಲಕ ಎಂದು ನನಗಿನ್ನು ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿ, ಯಾವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದರೆ ಅದು ಯಾಕಿರಬಹುದು ಎಂದು ಉಹಿಸುವವನ್ನು ಸೂಕ್ತತೆ ಅವಳಲ್ಲಾ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟದೆ. ಇದಕ್ಕು ಸಹ ಯಾವ ಭಾಷೆ-ಲಿಂಗಾ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ವಿವರಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಇಂತಹ ಸಿಹಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬಳ್ಳ:

1. ಎರಡು ಭಿನ್ನ ಬಣ್ಣಗಳು ಕೂಡಿ ಅಳ್ಳೊಂದು ಹೊಸ ಬಣ್ಣವೇ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಯಾಗುತ್ತದ್ದಲ್ಲ. ಅಮೃತ-ಮಗಳ ಭಾಪೆಯೂ ಅಂತಯೇ. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಸೇರಿ ಒಂದಾಗಿ, ಹೊಸದೊಂದಾಗಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
 2. ಕಂಬಿಯಾಕಾರದ ಅಯಸ್ಕಾಂತದ ಬಳಿಕ್ಕಿಂದ ಚೂರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಅದೊಂದು ವೀರೆಂದ್ರಿಯ ಆಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಕಾಂತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದ್ದಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿದ್ದರೂ ವೀರೆಂದ್ರಿಯ ಆಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಿವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ; ಅಮೃತ-ಮಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಭಾಪೆಯೂ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
- ನಾನೂ ನನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಸ್ವಜೀರುವ ಪದಕೇಳಿದ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು:
- ನೀರಿನ ಬಾಟಲ್ — ಬೂದಬಿಮ್ಮ (ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತುತದ ಹೆಸರಿನದ್ದ ಪೈರಿನೆಯಾದಧ್ವನಿ)
 - ಉಗುರು ಕತ್ತರಿಸುವುದು — ಟಿಕ್ಟಿಕಾ
 - ಉಟಟ — ಚಿನ್ನಾರಿ ಮಮ್ಮುಮ್ಮೆ ಪಾಪ

ಮಮ್ಮುಮ್ಮೆ. (ಇನ್ನು ಬೆಕ್ಕವೆಂದ್ದಾಗ, ಹಾಲು = ಆವು ಪಾಪಾ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಆವು ಅಂದ್ರೆ ಹಸು, ಪಾಲು ಅಂದ್ರೆ ಹಾಲು. ಪಾಲು ಎನ್ನಲು ಬರದೆ ಪಾಪು ಆಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆವುಪಾಪು ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವು.)

- ನಿಂದೆ — ಜಿಂಜಿ, ತಾಚಿ
- ನಡೆಯೋದು — ವಾಕಿ ವಾಕಿ
- ಹೈವಿಡಿ — ಜಿ ಹೈವಿಡಿ
- ತುಪ್ಪ — ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪಾ (ನಾನು ಎರಡು ಭಾಷೆ ಕಲೆಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸಿ ಸಫಲವಾದ ವಿಧಾನ. ಅದೇನಂದರೆ, ಒಂದು ಪದಕ್ಕೆ ಏರಡೂ ಭಾಗಗಳ (ಕನ್ನಡ ತೆಲುಗು) ಪದಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪಾ ಎಂದರೆ ತುಪ್ಪ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ತುಪ್ಪ ತೋರಿಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರ ಹೊಸ ಪದವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪಾ. ಈಗ ಎರಡನ್ನು ಕಲಿತ್ತಿದ್ದಾಗೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾಗೆ ಸಹ.
- ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಪಾಕ್ - ಮಾಮಾಲೀ ಪಾಕ್
- ಮಾಬೆಲ್ - ಚೊಮ್ಮೆಲು
- ಬಟಾಂ - ಬಟಾಂ (ಈ ರೀತಿ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಡಲು ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟ. ಮತ್ತೆ ಈಗ ಅದೇ ಹೆಸರುಗಳು ಮನೆ ಮಂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುವ ಹೆಸರುಗಳಾಗಿವೆ. ಅಂತಯೇ ಲಗಡ್ಡಿ (ಅಲಾಗಡ್ಡಿ) ರುಳ್ಳಿ (ಆರುಳ್ಳಿ) - ಅವಳಿಗೆ ಭಾಪೆಯ ಹೆಸರುಗಳು.) ■